

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Index Articulorum Disquisitionum Capitem, Et §.§. Hujus Operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

INDEX

ARTICULORUM DIS- QUISITIONUM CAPITUM, ET §. §. HUIUS OPERIS.

ARTICULUS I.

DE Romani Pontificis erga Reges ac Principes
seculares auctoritate. fol. 1.

DISQUISITIO I.

Utrum, & in quantum ex sacris Litteris de-
monstrari possit Romani Pontificis erga
Reges auctoritas Apollonica? ibid.

§. I.

§. II.

Referuntur ac expenduntur Adversariorum argu-
menta, unâ cum responsionibus, & conclusio-
ne super iisdem reflexivâ. fol. 3.

§. III.

Nostratis sententiæ argumenta ex Antiqui Fœderis
tabulis deducta referuntur ac expenduntur cum
conclusione super ijs reflexivâ. fol. 11.

§. IV.

Nostratis sententiæ argumenta ex novi Testamen-
ti sacris textibus desumpta referuntur, ac expen-
duntur, unâ cum conclusione super iisdem reflexivâ.
fol. 16.

§. V.

Corollarium finale præsentis primæ disquisitionis.
fol. 24.

DISQUISITIO II.

In quantum secundum sacrorum Canonum
sanctiones supremi Reges Christiani subji-
ciantur sanctæ Ecclesiæ clavibus, Summi-
que Pontificis Oecumenicæ potestati? f. 25.

§. I.

§. II.

Referuntur adversariorum argumenta. fol. 26.

§. III.

Referuntur argumenta nostratis sententiæ, petita
ex sacris Canonibus, speciatim Cap. Novit.
13. De judicijs, & Cap. Licet. 6. De votis.
fol. 37.

§. IV.

Referuntur nostratis sententiæ argumenta desump-

ta ex Cap. Venerabilem. 34. De elect. & ex
Clementina unica. De iurejurando. fol. 44.

§. V.

Referuntur Nostratis sententiæ argumenta ex
Cap. Per venerabilem. Qui filij sint legiti-
mi. Ex Cap. Grandi. De supplendâ neg-
ligentiâ Prælator. in 6. & Extravagante
unica. Si Fratrum, Ne Sede vacante.
fol. 66.

§. VI.

Corollarium finale secundæ disquisitionis. fol. 71.

DISQUISITIO III.

An, & in quantum Pontificia super Reges in
causis etiam temporalibus potestas demon-
strari possit ex Concilijs præsertim Oecum-
enicis? fol. 72.

§. I.

§. II.

Adversariorum argumenta referuntur, ac expen-
duntur cum responsionibus, & conclusione super
iisdem reflexivâ. fol. 74.

§. III.

Nostratis sententiæ argumenta referuntur cum con-
clusione super ijs reflexivâ. fol. 80.

§. IV.

Corollarium. fol. 84.

DISQUISITIO IV.

An & in quantum Pontificiæ potestatis super
Reges protensio probari possit ex histo-
rijs, & exemplis Summorum Pontificum?
fol. 85.

§. I.

§. II.

Referuntur Adversariorum argumenta. fol. 86.

§. III.

Referuntur nostratis sententiæ argumenta. fol. 94.

Corollarium finale præsentis disquisitionis. fol. 98.

DISQUISITIO V.

An, & in quantum Pontificia super Reges aucto-
ritas

D.
N.
Auctoritas
Cathedra
apostolica
GVI
13.

Index Articulorum, Disquisitionum, capitum & §. §.

thoritas probari valeat ex unanimitate Ecclesie, ac Theologiae sacrosanctae Doctorum consensu. fol. 99.

§. I.

§. II.

Referuntur Adversariorum sententiae, una cum responsionibus, & aliquali super eas Reflexione. fol. 102.

§. III.

Referuntur nostrae sententiae argumenta cum conclusione super his reflexivae. fol. 109.

§. IV.

Corollarium. fol. 115.

~~~~~

DISQUISITIO VI.

An, & in quantum ex ratione demonstrari possit Summi Pontificis supra Reges etiam in temporalibus auctoritas? fol. 116.

§. I.

§. II.

Referuntur partis adversae argumenta cum responsionibus, & conclusione super ijs reflexivae. fol. 117.

§. III.

Referuntur nostrae sententiae argumenta. fol. 125.
Corollarium. fol. 130.

§. IV.

Articuli praesentis Corollarium finale. fol. 131.

~~~~~

SUMMARIUM

I. ARTICULI.

Declaratio Gallicana circa Oecumenicam Romanam Pontificis Auctoritatem. fol. 134.

Caput I.

In quo asseritur Regia potestas esse Iuris Divini, sitque retortio argumentorum ex sacris Litteris à parte adversa productorum. fol. 137.

§. I.

§. II.

CAPUT II.

In quo secundae assertionis fit demonstratio. fol. 140.

§. I.

§. II.

In quo praeterea assertionis secundae fit confirmatio ex Deut. 17. capite. v. 8. fol. 142.

§. III.

In quo praefata assertionis secundae probatio fit ex Christi Domini verbis Ioannis ultimo prolatis ad Petrum: *Palce oves meas: Palce agnos meos.* fol. 144.

§. IV.

In quo Ecclesiastica supra Reges auctoritatis fit probatio ex 2. Paralip. 26. capite. fol. 146.

§. V.

In quo Pontificia super Reges potestatis fit demonstratio ex Matthaei 18. capite v. 15. fol. 148.

§. VI.

Praeterea Summi Pontificis supra Reges auctoritas

firmatur ex 2. Paralip. 23. & 4. Reg. 11. item Ecclesiastici 48. capite. fol. 151.

§. VII.

In quo Regum praeminentia etiam in temporalibus erga Sedem Apostolicam in casibus publicae Ecclesiae necessitatis, subordinatio demonstratur ex I. Corinth. 6. capite. fol. 153.

CAPUT III.

An ex hoc, quod potestas Ecclesiae tota spiritualis sit, nullatenus extendi valeat erga temporalia? fol. 156.

§. I.

An ex eo, quod Christus seu Ecclesiae Caput, nullam in temporalia exercuerit potestatem, demonstrari valeat, potestatem Ecclesiae nullatenus extendi ad temporalia? fol. 157.

§. II.

In quo demonstratur, ex eo, quod potestas à Christo Ecclesiae collata tota sit spiritualis, haud evinci, Pontificum auctoritatem non protendi supra Reges etiam quoad temporalia? fol. 161.

§. III.

In quo enervatur tertia Elliesij ratio, conantis ostendere, quod Christus, & Apostoli omnem potestatem, & jurisdictionem temporalem ab Ecclesia amandent. fol. 162.

§. IV.

In quo examinatur Romanorum Episcoporum, sanctorumque Patrum testimonia, quibus Adversario videtur effici, quod Ecclesia in spiritualia tantum habeat potestatem, non saeculari, ac Reges in sola temporalia, ita ut neutra potestas à se invicem dependeat. fol. 165.

§. V.

In quo examinatur, quomodo verum sit, Ecclesiam in temporalia nullam habere auctoritatem, eod quod per vim, gladiusque materiale, homines cogere minime possit. fol. 166.

§. VI.

Continens Summariam Ecclesiae Doctorum ac Patrum, Theologorumque, vel etiam remissivè, saltem Summorum Pontificum, Papa super Reges auctoritatem adstruentium. fol. 169.

Caput IV.

In quo examinatur, quomodo Civilis potestas de se, & ex natura sua sit independens à spirituali. fol. 171.

§. I.

Quomodo verificetur, potestatem Regiam esse immediate à Deo, & ab illius solius potestate pendere. ibid.

§. II.

An Reges à nemine, praeterquam Deo, temporalis poena plebii, nec ad eod deponi possint? fol. 174.

§. III.

Quid momenti ad Pontificiam supra Reges auctoritatem elidendam sit ex hoc argumento, quod nempe Ecclesia non possit vi & armis resistere Regibus, etiam potestate sua absentibus, sed tenetur

Index Articulorum, Disquisitionum, Capitum & S. S.

neatur eos patienter ferre. fol. 176.
 S. IV.
 An Pontificia auctoritatis supra Reges, aliquando Ecclesie necessitate exigente, etiam deponendos, sententia merito arguatur Novitatis. fol. 179.
 Caput V.

In quo eliduntur exceptiones Ellicij, quas opponit auctoritatibus & rationibus Theologicis pro Pontificia supra Reges auctoritate afferri solitis. fol. 181.
 S. I.
 Quantum momenti sit in Veteris Testamenti sacris Litteris, ad probandam Summi in Novo Testamento Sacerdotij supra Reges auctoritatem. ib.
 S. II.

Quantum momenti sit in rationibus Bellarmini, inducis ad probandam Pontificia potestatis supra Reges praeeminentiam? fol. 183.
 Caput VI.
 Quantum momenti sit in argumentis, ad Pontificiam supra Reges potestatem probandam desumptis ab exemplis, seu factis Summorum Pontificum, seu Occumenicorum Conciliorum? fol. 188.

S. I.
 In quo expenduntur argumenta, petita ex Theodosij Imperatoris excommunicatione, Gregorij Magni uno, alterove privilegio inferius referendo; nec non Gregorij II. excommunicatione adversus Leonem Isaurum, ac depositione Chylderici Galharum Regis. ibid.

S. II.
 Quantum momenti sit in argumentis desumi solitis ex Imperij Occidentalis à Graecis ad Francos, indeque ad Germanos translatione, nec non septem Electorum institutione facta per auctoritatem Pontificiam? fol. 192.

S. III.
 Quantum momenti sit in argumentis, ad Papæ supra Reges potestatem probandam, peti solitis ex Gregorij VII. in Concilio Romano adversus Henricum IV. Alexandri III. in Concilio Lateranensi adversus Fridericum I. nec non Innocentij IV. in Concilio Lugdunensi adversus Fridericum II. editis sententijs? fol. 199.

S. IV.
 Quantum ad præsens institutum momenti sit ex Concilij Lateranensis, Constantiensis, & tandem Tridentini sanctionibus mox adducendis? fol. 205.

ARTICULUS II.

DE Superioritate Papæ supra Concilium, vel econtra. fol. 208.

DISQUISITIO I.

Utrum ex natura Concilij Occumenici, ac vicissim ex essentia Occumenici Papatûs

superioritas seu Papæ, seu Concilij demonstrari possit? Ibidem.
 S. I.
 S. II.

Referuntur Doctorum sententia, & argumenta circa statum præsentis disquisitionis, unâ cum aliquali super ijs reflexione. fol. 209.
 Corollarium. fol. 216.

DISQUISITIO II.

In quo centro versetur præsentis articuli difficultas? fol. 217.
 S. I.
 S. II.

Referuntur sententia, & argumenta Adversariorum cum congruis Doctorum nobiscum sententiarum ad ea responsionibus, & aliquali super ista reflexione. fol. 228.
 Corollarium. fol. 233.

DISQUISITIO III.

An superioritas Papæ supra Concilium acephalum demonstrari possit ex sacris Litteris? Ibidem.
 S. I.
 S. II.

Referuntur Theologorum super hoc sententia. fol. 234.
 S. III.
 Adversariorum argumenta ex sacrosanctæ Scripturæ verbis petita referuntur cum responsionibus, & aliquali super ijs reflexione. fol. 235.

S. IV.
 Nostratis sententiæ argumenta, ex Antiqui Testamenti sacris Litteris petita, cum aliquali super ijs reflexione referuntur. fol. 239.

S. V.
 Nostratis sententiæ argumenta expenduntur. fol. 245.
 Corollarium. fol. 251.

DISQUISITIO IV.

An Papæ supra Concilium acephalicè spectatum superioritas ex ipsismet Occumenicis Synodis Generalibus, historijsque Ecclesiasticis demonstrari valeat? Ibidem.
 S. I.
 S. II.

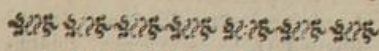
Referuntur ac expenduntur partis adversæ argumenta per Toftatum, Abulensem Episcopum 2. par. Defensorij cap. 75. & 76. deducâ ex illa auctoritate: Si peccaverit in te frater tuus, &c. dic Ecclesiæ. fol. 253.

S. III.
 Nostratis de Papæ supra Concilium superioritate sententiæ argumenta referuntur ac expenduntur. fol. 258.

S. IV.
 Corollarium. fol. 264.
 DIS-

Auctoritas
 cathedra
 apostolica
 GVI
 B.

Index Articulorum, Disquisitionum, Capitum & S. S.

DISQUISITIO V.

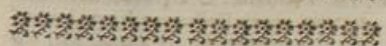
Utrum ex appellatione à Concilio ad Papam, vel e contra à Papa ad universalem Synodum validè demonstreretur Summi Pontificis supra Concilium superioritas? fol. 265.

§. I.

Referuntur, ac expenduntur argumenta adversariorum. fol. 266.

§. III.

Nostratis sententia argumenta referuntur ac expenduntur. fol. 269.
Corollarium, fol. 274.

DISQUISITIO VI.

An Concilij super Papam superioritas evincì possit ex Concilij Constantiensis decreto Sessione quartâ edito? Ibidem.

§. I.

§. II.

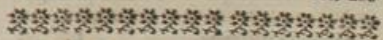
Referuntur argumenta circa quartæ Sessionis Constantiensis Concilij primum decretum. fol. 276.

§. III.

In quo examinatur Synodi Constantiensis Sessione quartâ editum primum decretum, quòd scilicet de Concilij super Papam superioritate non aliter statuat, nisi sub restrictione ad statum Papæ dubij & incerti, ac tempus schismatis. fol. 285.

§. IV.

Corollarium. fol. 288.

DISQUISITIO VII.

Quantum pro Concilij supra Papam superioritate probanda, valeat, decretum Concilij Constantiensis Sessione V. editum? fol. 291.

§. I.

§. II.

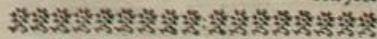
Referuntur argumenta Maynburgi cum eorundem responsionibus circa Decreta V. Sessionis. fol. 295.

§. III.

An Patres Constantiensis in Sessione V. Ecclesiam Universalem sufficienter, aut perfecte repræsentaverint? fol. 300.

§. IV.

Corollarium. fol. 306.

DISQUISITIO VIII.

Utrum Sessionis IV. & V. Constantiensis Synodi decreta fuerint recepta ab Ecclesia, & confirmata à Martino V. Summo Pontifice? fol. 309.

§. I.

§. II.

Referuntur ac examinantur argumenta circa suspensionem prætatorum Sessionis V. decretorum. fol. 310.

§. III.

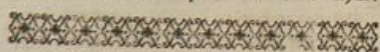
Referuntur ac expenduntur argumenta circa V. Constantiensis Sessionis decretorum confirmationem à Martino V. vel concessam, vel denegatam. fol. 318.

§. IV.

Corollarium præsentis VIII. disquisitionis. In quo ostenditur, Martinum V. confirmando decreta Constantiensia, & declarando, quòd à Romano Pontifice appellare non liceat, positivè propugnasse superioritatem Pontificiam. fol. 322.

§. V.

Corollarium finale totius præsentis Articuli. fol. 326.

**SUMMARIUM
II. ARTICVLI.**

De superioritate Papæ supra Concilium, vel e contra. fol. 327.

Caput I.

Præsentis quartæ centrum eruitur ex natura Concilij Oecumenici, & vicissim ex Oecumenici Papatus essentia. fol. 328.

§. I.

Ratio quidditativa Concilij Oecumenici optimè reducit ad hoc punctum, quòd sit repræsentans universalem Ecclesiam. Ibid.

§. II.

Concilium Oecumenicum rectè definitur Conventus Episcoporum ex toto Christiano orbe convocandum, in paucissimo licet numero comparientium, Apostolicâ, Christi Nomen præferente, auctoritate informatum. fol. 329.

§. III.

Ingressurus centrum præsentis difficultatis, viam nobis aperit Evangelicus Matth. 18. cap. exaratus sacer textus, sub hisce Christi Domini verbis. Si peccaverit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipsam solum. Si te audierit, lucratus es fratrem tuum, si autem te non audierit, adhibe adhuc tecum unum, vel duos. Quòd si non audierit eos, dic Ecclesie: si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethnicus & publicanus. Amen dico vobis, quæcunque alligaveritis super terram, erunt ligata & in cælo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quæcunque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cælis est. Ubi enim sunt duo, vel tres congregati in Nominem meo, ibi sum in medio eorum. fol. 331.

§. IV.

Quantumcumque aliqua specialis prærogativa esset in Concilio Oecumenico, non nisi per charactere[m] Christi Vicarium, atque adeò per Pontificiam auctoritatem subsistere potente, non esset propterea Synodus etiam quæ Oecumenica, dicenda habere præminentiam alicujus propriè dicta supra Papam superioritatis. fol. 335.

§. V.

Index Articulorum, Disquisitionum, Capitum & S. S.

S. V.

Et ipso, quod in iudicio Ecclesie, secundum credibilitatis auctoritativam in fidei principio reducibilem evidentiam, habeatur quis pro vero, certo, ac legitimo Papa, nequit ex tunc Ecclesia seu Concilium Generale super ipso ullum strictè ac propriè sumptæ superioritatis jus exercere. fol. 340.

CAPUT II.

An superioritas Papæ supra Concilium acephalum demonstrari possit ex laicis Litteris, Concilij Oecumenicis, Historicis Ecclesiasticis, & ulu ac praxi Ecclesiæ. fol. 342.

S. I.

Pro huius disquisitionis solidiori resolutione, expedit, varios distinguere Concilij acephali status. Ibid.

S. II.

Expenduntur partis adversæ argumenta ex sacra Scriptura verbis petita. fol. 343.

S. III.

Papæ supra Concilium præcisivè acephalum superioritas ostenditur ex Deuter. 17. cap. fol. 345.

S. IV.

An ex Regula fraternæ correctionis per Christum Matth. 18. instituta evinci valeat Concilij Generalis supra Papam superioritas? fol. 348.

S. V.

Papæ supra Concilium acephalum superioritas demonstratur ex Oecumenicis & indefinitis Matth. 16. Petro reposita ligandi & solvendi auctoritate. fol. 352.

S. VI.

In quo sit continuatio argumenti proxime deducti ex Ioannis 21. cap. v. 15. 16. & 17. fol. 354.

S. VII.

Superioritatis Papæ supra Concilium probatio ex Christi verbis, quibus Matth. 16. Petrus dicebatur Petra, super quam esset ædificanda Ecclesia. fol. 356.

S. VII.

In quo expenditur jus appellandi vel à Papa ad Concilium; vel ab hoc ad summum Pontificem. fol. 358.

CAPUT III.

Quantum momenti circa auctoritatem Concilij evinci valeat ex Decretis Synodi Constantiensis Sess. IV. & V. fol. 360.

S. I.

Ex quibus Verbi Divini fundamentis subsistat certitudo Papatus ad excludendam omnimodam Juris & Facti de Papæ auctoritatem? fol. 362.

S. II.

Quantum momenti sit in Decreto I. Sess. IV. Concilij Constantiensis ad probandam Concilij super Papæ superioritatem? fol. 364.

S. III.

Quantum valeat Decretum Sessionis V. Concilij Constantiensis ad probandam Concilij super Papæ superioritatem? fol. 365.

S. IV.

Quenam opponi possint exceptiones adversus IV & V. Sessionem Concilij Constantiensis, casu, quo sub earundem Decretis præfensa fuisset Concilij super vero & indubitato Papæ superioritas & auctoritas, maximè coercitiva? fol. 368.

S. V.

In quo sensu juxta Gallicani Cleri Declarationem præfenti articulo secundo positam, accipienda sint Decreta Sess. IV. & V. Concilij Constantiensis? fol. 370.

CAPUT IV.

In quo sit suprema potestas Ecclesiastica. fol. 373.

S. I.

An potestatis Ecclesiasticæ immediatum subiectum sit universa Ecclesia? fol. 374.

S. II.

Utrum maior Concilij Generalis, quàm Romani Pontificis sit auctoritas? fol. 381.

S. III.

An Concilij supra Papam superioritas evincatur ex hoc, quod Pontifex Romanus teneatur legibus Concilij, nec possit ab ijs sapienter dispensare in eo casu, quo dispensaret Concilium? fol. 391.

S. IV.

An Concilij supra Papam superioritas ex hoc evinci valeat, quod Pontifex Romanus possit à Synodo iudicari & deponi. fol. 393.

CAPUT V.

Refelluntur Exceptiones Elliesianæ oppositæ nonnullis argumentis, quibus probatur Papæ super Ecclesiam, seu Concilium acephalum superioritas. fol. 396.

S. I.

Eliduntur exceptiones Elliesianæ oppositæ S. Scripturæ textibus ex Luca 12. & Ioan. ultimo desumptis. Ibid.

S. II.

Eliduntur Elliesianæ exceptiones oppositæ ulterioribus quibusdam argumentis, super Concilio acephalico sumpto superioritatem ostendentibus. fol. 398.

A 2

CA

Index Articulorum, Disquisitionum, Capitum & S. S.

CAPUT VI.

Expenduntur exceptiones ab Eliesio productæ ex Pisano, Constantiensi, & Basileensi Synodis, ad probandam Concilij super Papa superioritatem. fol. 405.

§. I.

Examinantur argumenta Eliesij desumpta ex historia dicarum Synodorum. fol. 406.

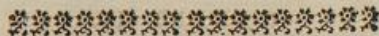
§. II.

Expenduntur Eliesiana exceptiones, quas opponit argumentis formatis à nupero quodam Scriptore ad elevanda Concilij Constantiensis decreta circa præsentam Concilij super Papa auctoritatem. fol. 409.

ARTICULUS III.

De Pontificia potestatis plenitudine, ac universalitate erga sacros Canones, ac leges seu Universales, seu cujusvis Particularis Ecclesie. fol. 429.

DISQUISITIO I.

An, & quid potestatis saltem indirectæ conveniat Papæ circa jus Divinum, non equidem formaliter in se spectatum, sed ratione substrati ab hominis arbitrio promanantis, materialiter sumptum? fol. 430.

§. I.

§. II.

Adversariorum argumenta referuntur ac expenduntur cum suis responsionibus, & conclusione super ista reflexiva. fol. 431.

§. III.

Corollarium finale. fol. 433.

ILLATIO I.

Refutatoria prædicti fundamenti. Ibi.

ILLATIO II.

De potestatis Pontificie amplitudine. fol. 434.

ILLATIO III.

De praxi antiquæ Ecclesie circa usum seu moderamen Pontificie potestatis. fol. 435.

DISQUISITIO II.

Quanta sit Papæ autoritas erga sacros Canones, & Decreta Conciliorum Occumenicorum? fol. 436.

§. I.

§. II.

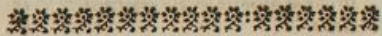
In quantum Papa obstringatur ad sacrorum Canonum, primave præsertim Ecclesie, & ab Occumenicis quatuor primis Concilijs sanctorum observantiam? Ibi.

§. III.

An Summi Pontifices in omni lege Canonica, à Conciliis etiam Occumenicis edita, possint ex justa causa dispensare? fol. 440.

§. IV.

Corollarium. fol. 444.

DISQUISITIO III.

An non Papæ duntaxat, sed etiam Episcoporum jurisdictionis sit immediatè à Christo? fol. 445.

§. I.

§. II.

Adversariorum argumenta referuntur, ac expenduntur, una cum conclusione super ista reflexiva. fol. 447.

§. III.

Utrum ex eo, quòd Episcopi non sint immediatè à Christo missi: rectè concludatur, eorum jurisdictionem non esse immediatè à Christo. fol. 453.

§. IV.

Corollarium. fol. 459.

DISQUISITIO IV.

Quòsque, salvis Concordatis inter Leonem X. & Franciscum I. Galliarum Regem initis, extendi possit Papæ jurisdictionis in ordine ad forum contentiosum Ecclesiasticum. fol. 460.

§. I.

§. II.

An prima præinsinuatæ Gallici Regni causarum cognitio ad sanctam Sedem, an ad Concilium Provinciale spectet? Ibi.

§. III.

An Majorum causarum cognitio Iudicibus Delegatis in Regno Gallie committere teneatur Summus Pontifex, vel utrum eas possit Roma judicare? fol. 462.

§. IV.

Utrum Papa in ferendo circa illas causas iudicio, teneatur ordinem judicium ex integro observare? fol. 464.

§. V.

Corollarium. fol. 471.

DISQUISITIO V.

De iure Appellationum ad Romanum Pontificem. fol. 473.

§. I.

Quid iuris circa Appellationes ad Romanum Pontificem

Index Articularum, Disquisitionum & S. S.

ficem status possit ex quinto Concilij Niceni Canonone? Ibid.

S. II.

Canonis Niceni expositio præinsinuata firmatur ex variarum Synodorum decretis. fol. 475.

S. III.

Quid à Concilio Sardiensi de appellationibus ad Apostolicam Romani Pontificis Cathedram interponendis, fuerit sancitum? fol. 477.

S. IV.

Quanam circa appellationis ad Romanum Pontificem Episcoporum recursus, post Sardiensem Synodum sancita fuerit disciplina? fol. 481.

S. V.

Ex sacris Litteris ostenditur Romani Pontificis in quibuscunque causis Ecclesiasticis seu quoad primam etiam instantiam, cum Episcopis & Metropolitanis, sive Patriarchis, Concilijs, tum Provinciæ, tum Dioceseos cumulativa; seu in via appellationum præcipue, supereminens iudicialia auctoritas. fol. 485.

DISQUISITIO VI.

Quanam in via Facti circa appellationes ad Romanum Pontificem exhiberi queant solidæ probationis argumenta. Ibid.

S. I.

Examinantur Episcoporum iudicia ad Sedem Apostolicam devoluta, Synodum Nicenam antecedentia. Ibid.

S. II.

In quo sit discussio causarum quarto Ecclesie seculari iudicatarum. fol. 488.

S. III.

Expenduntur exempla Appellationum, quæ circa causas Africanorum Episcoporum proferri solent. fol. 493.

S. IV.

Nonnulla tum Gallicanorum, tum aliorum Occidentis, imò Orientis Episcoporum exempla examinantur. fol. 496.

DISQUISITIO VII.

Quid auctoritatis habeat Romanus Pontifex circa Beneficia & Bona Ecclesiastica? fol. 502.

S. I.

S. II.

Quanta ex præactis fundamentis sit Summo Pontifici potestas in exigendis à Clero Gallicano pro Ecclesie universalis necessitatibus, præcipue adversus infideles, subsidia? fol. 503.

S. III.

Quònam Summo Pontifici jus sit erga beneficia Ecclesiastica intra Galliam consistentia? fol. 505.

S. IV.

Corollarium. fol. 507.

DISQUISITIO VIII.

Quid possit Summus Pontifex circa Ecclesiam, Gallicanam, ejusque specialia jura & libertates? fol. 508.

S. I.

S. II.

De auctoritate Pontificia ad novas condendas leges pro universo Christiano orbe, ejusque Regnis, ac Provincijs. fol. 510.

S. III.

Quanam promulgatio legis Ecclesiasticæ sit necessaria ad ejus obligationem, in Regno præsertim Gallicano inducendam? fol. 512.

S. IV.

An legum Ecclesiasticarum obligatio pendeat ab acceptatione Regnorum seu Provinciarum? fol. 517.

S. V.

Corollarium. fol. 524.

ILLATIO I.

In quantum sit laudandus antiquorum Canonum usus. Ex Authore cit. tract. de libert. Eccles. Gallic. lib. 2. cap. 1. Ibid.

ILLATIO II.

Ita tenenda est antiquorum Canonum disciplina, ut tamen sit aliquando necessarium per novas leges antiquis derogare. Ex præcitato Authore ubi supra cap. 2. fol. 525.

DISQUISITIO IX.

Quanta sit Romani Pontificis auctoritas circa Patriarchalia, & Archiepiscopalia, & consequenter Episcopalia jura? fol. 526.

S. I.

S. II.

Ecclesiarum Patriarchalium dignitas & auctoritas ostenditur orta fuisse à B. Petro, ejusve Successoribus cum debita ac perpetua ab his dependentia. fol. 528.

S. III.

Primatum & Metropolitanorum dignitas, in Gallia præsertim, ostenditur orta fuisse à Romano Pontifice cum perpetua & debita ab his dependentia. fol. 532.

S. IV.

Corollarium.

De imaginario molimine præficiendi Ecclesie Gallicane Patriarcham. fol. 537.

ILLATIO I.

Quibus ex talis Patriarchæ creatione aliquid inferri possit præjudicium? Ibidem.

ILLATIO II.

A quo creandus esset ejusmodi Patriarcha? fol. 538.

ILLATIO III.

An possent Episcopi, Curia Regiæ id sorte optantis favorem aucupantes, vel indignationem metuentes, sibi met Caput unum imponere, ac suam in id potestatem conferre? Ibidem.

A 3

DIS

Index Articulorum, Disquisitionum & S. S.

DISQUISITIO X.

De Ecclesiasticarum Dignitatum gradibus ac
præminentijs. fol. 541.

S. I.

De Hierarchico Ecclesiæ statu. Ibid.

S. II.

De præinsinuatjs Episcoporum gradibus. Ibid.

S. III.

De iuribus & prærogativis Metropolitanorum, at-
que Patriarcharum seu Exarchorum. fol. 542.

S. IV.

An Metropolitana, aut Patriarchica dignitas fuerit
à Christo, vel Apostolis instituta? fol. 544.

S. V.

Argumenta Petri de Marca circa Metropolitana &
Patriarchica dignitatis ab Apostolis factam insti-
tutionem confutantur ab Ellesio. Ibid.

S. VI.

Quantumvis provinciarum ac Dioceseon Ecclesi-
asticarum dispositio facta esset ad formam politici
regiminis: jura tamen ac prærogativarum
seu Patriarchalium institutio in altiori rationis
principium foret reducenda. fol. 545.

S. VII.

An Metropolitana & Patriarchica dignitates cum
earundem iuribus in Christum, vel in Apostolicam
saltem à Christo immediate promanantem au-
toritatem, eorum suum principium reducendæ sint?
fol. 547.

DISQUISITIO XI.

Quanta sit Romano Pontifici autoritas erga
jura Regia, causas Ecclesiasticas præsertim
concernentia? fol. 549.

S. I.

S. II.

Summarium ex Petri uterque axiomatibus circa
Regni Franciæ libertates collectum, unâ cum re-
futatione eorundem, conclusionæque super ijs-
dem reflexivâ. fol. 551.

S. III.

Corollarium finale præsentis disquisitionis.
fol. 577.

ILLATIO I. Ibid.

ILLATIO II. fol. 578.

DISQUISITIO XII.

In quo censu habenda sit Gallicana libertas
prætenla adversus jura Ecclesiastica?
fol. 579.

S. I.

S. II.

Summarium ex Petri de Marca axiomatibus cir-
ca Regis Franciæ erga causas Ecclesiasticas præ-
tenla jura collectum, unâ cum eorundem resu-
tatione, conclusionæque super ijs reflexivâ.
Ibid.

S. III.

Corollarium. fol. 602.

DISQUISITIO XIII.

De antiquâ excommunicationis infligendæ
ratione, ubi agitur contra Ellesium Parali-
censem Theologum. fol. 603.

S. I.

De modo & causis excommunicationis. Ibid.

S. II.

Quomodo Ecclesia sese mutuo excommunicarint, &
quomodo Romani Pontificis communio semper
fuerit necessaria. fol. 605.

S. III.

Quibus de causis fieri possit excommunicatio?
fol. 607.

S. IV.

In quos ferri possit, ac debeat excommunicationis
censura. fol. 608.

Corollarium.

An etiam in ipsos mortuos ferri possit excommuni-
catis? fol. 610.

S. V.

De effectibus excommunicationis. fol. 612.

Corollarium I.

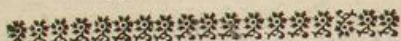
Si quis excommunicatus intrudat se Ecclesiasticis
conventibus, aut depositus Episcopus vi retineat
Ecclesiam, quidnam super sit remedijs fol. 614.

Corollarium II.

Vtrum excommunicatio, v. g. Episcopi, semper in-
ferat depositionem, & an excommunicatio habe-
re possit aliquem internum effectum? Ibid.

DIS-

Index Articulorum, Disquisitionum & S. S.

DISQUISITIO XIV.

Quid sentiendum sit de Appellationibus intra Galliam ad iudices seculares interponi solitis ab abusu Ecclesiasticæ jurisdictionis? Ibid.

S. I.

S. II.

In quo consistat appellatio ab abusu, & quæ sit ejus origo? fol. 616.

S. III.

Referuntur rationes Gallicanorum Authorum, quibus appellationes ab abusu conantur defendere, unâ cum responsionibus earundem resuatorijs & conclusione super iisdem reflexivâ. fol. 617.

S. IV.

Corollarium. fol. 625.

DISQUISITIO XV.

Ex quibus ulterioribus fundamentis tales ab abusu appellationes, aliæve Gallicanæ libertates, sed frustra, justificentur a Gallicanis Doctoribus? fol. 626.

S. I.

An ex pragmatica sancti Ludovici sanctione præten- sis Ecclesiæ Gallicanæ libertatibus favor aliquis accrescat? Ibid.

S. II.

Referuntur argumenta ex Carolo Fevret de appel- lationibus ab abusu deducta, unâ cum re- sponsonibus, atque conclusione super iis reflexivâ. fol. 628.

S. III.

Corollarium. fol. 635.

DISQUISITIO XVI.

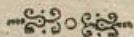
Quid de Regaliâ, ejusque extensione videa- tur sentiendum? fol. 637.

S. I.

In quo statu fuerit Regalia, & quibus nexa sit fun- damentis sub primâ & secunda Regum Franci- corum Dynastia. Ibid.

S. II.

In quo statu fuerit Regalia sub tertia Dynastia seu stirpe Regum Franciæ ante Generale Concilium II. Lugdunense? fol. 646.

S. III.

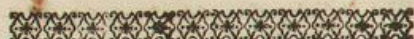
In quem statum sit reposita Regalia per Concilium Generale Lugdunense II. fol. 660.

S. IV.

Corollarium finale præsentis disquisitionis. fol. 687.

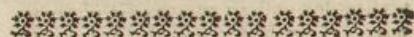
S. V.

Tertij præsentis articuli Corollarium finale. fol. 691.

ARTICULUS IV.

De Infallibilitate Romani Pontificis in decidendis fidei, seu etiam morum quæstionibus. fol. 694.

DISQUISITIO I.

De Primatu Romani Pontificis. fol. 695.

S. I.

Utrum, & quomodo Primatus S. Petri possit ex Scripturis Divinis demonstrari? fol. 696.

S. II.

Petri Primatus ex veterum testimonijs asseritur, cæterorûmque Apostolorum dignitati præfertur. fol. 703.

S. III.

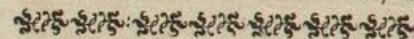
Corollarium.

An Petri Primatus importârit Monarchiam? fol. 707.

S. IV.

De Romanæ Ecclesiæ Primatu. fol. 708.

Corollarium. fol. 710.

DISQUISITIO II.

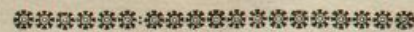
An, & quanta sit Summi Pontificis antece- denter ad Ecclesiæ consensum infallibilitas in fidei dogmatibus decidendis? fol. 711.

S. I.

S. II.

Referuntur ac expenduntur fundamenta Adversa- riorum cum responsionibus, & conclusione super ijs reflexivâ. fol. 714.

Corollarium. fol. 721.

DISQUISITIO III.

Utrum ex sacris Litteris demonstrari queat, Papæ ex Cathedra loquentis iudicium esse, irreformabile? Ibid.

S. I.

S. II.

D
N
uctoritas
cathedra
apostolica
GVI
B.

Index Articulorum, Disquisitionum & S. S.

§. II.

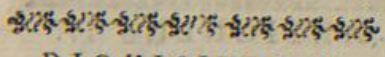
Referuntur ac expenduntur Adversariorum argumenta cum responsionibus, & conclusione super ijs reflexiva. fol. 723.

§. III.

Nostratis sententiae argumenta referuntur ac expenduntur cum conclusione super iisdem reflexiva. fol. 726.

§. IV.

Corollarium finale praesentis disquisitionis. fol. 731.

DISQUISITIO IV.

Utrum Papae ex Cathedra decernentis infallibilitas demonstrari queat ex sacris Canonibus & Concilijs Oecumenicis? fol. 732.

§. I.

§. II.

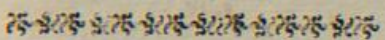
Adversariorum argumenta à Lannois praecipue reproducta, & ab Autore tract. de libert. Ecclesiae Gallicanae lib. 7. cap. 15. & 16. discussa referuntur cum suis responsionibus, & conclusione super ijs reflexiva. fol. 734.

§. III.

Nostratis sententiae argumenta referuntur ac expenduntur cum conclusione super ijs reflexiva. fol. 749.

§. IV.

Corollarium. fol. 754.

DISQUISITIO V.

An ex unanimi Patrum consensu & praxi Ecclesiae, rationeque Theologica demonstrari possit Papae in rebus fidei omnimoda & irreformabilis infallibilitas? Ibid.

§. I.

Referuntur Patrum haec de re sententiae. Ibid.

§. II.

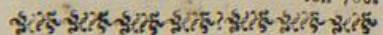
Referuntur sententiae Universitatis Parisiensis, ejusque Doctorum, imò & Senatus Parisiensis. fol. 756.

§. III.

Referuntur ac refelluntur Adversariorum argumenta cum responsionibus & conclusione super iisdem reflexiva. fol. 759.

§. IV.

Nostratis sententiae ex Universalis Ecclesiae praxi desumpta argumenta referuntur, ac expenduntur, una cum conclusione super iisdem reflexiva. fol. 766.

DISQUISITIO VI.

Expenduntur, quae Ludovicus Ellies du Pin in sua circa antiquam Ecclesiae disciplinam Dissertatione quinta adfert adversus Romani Pontificis in rebus fidei infallibilitatem. fol. 773.

§. I.

Expenduntur Elliesij argumenta contra infallibilitatem Romani Pontificis desumpta ex sacris Litteris, veterisque Ecclesiae disciplinam. fol. 774.

§. II.

Elliesiana probationes à Romanorum Pontificum à fide deviantium, & inter se pugnantium exemplis desumpta refelluntur. fol. 778.

§. III.

Refelluntur Elliesiana de Papa errabilitate probationes desumptae ex Romanorum Pontificum confessione, ex Conciliorum Decretis, ex Academicorum & Theologorum doctrinis. fol. 780.

§. IV.

Vindicantur nostratis sententiae argumenta ex sacris Litteris desumpta. fol. 782.

§. V.

Vindicantur nostratis sententiae argumenta ab auctoritate Patrum. fol. 784.

§. VI.

Vindicantur argumenta deprompta ex auctoritate suorum Pontificum. fol. 787.

Corollarium finale. fol. 789.

AR.